

ΕΠΕΑΕΚ 2.4.2.β “Υποστήριξη επιχειρηματικών ιδεών των σπουδαστών από τις δομές του Γραφείου Διασύνδεσης του ΤΕΙ Σερρών”

Συστηματική Συνεργασία = Επιτυχημένη Επιχείρηση

Το πρόγραμμα συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Η συνεργασία στην επιχειρηματική δράση είναι κυρίως συνεργασία ανθρώπων η οποία πάντοτε χαρακτηρίζεται από τον προσδιορισμό ενός συνδυασμού από τρεις συνθήκες:

Το κάθε εμπλεκόμενο πρόσωπο επιλέγει την προσωπική του στάση για κάθε μια από τις τρεις συνθήκες.

Όπως είναι όμως η ανθρώπινη φύση, αφενός οι στάσεις δεν είναι σταθερές αλλά μεταβάλλονται, ενώ πολλές φορές οι άνθρωποι κρύβουν τις πραγματικές τους στάσεις ή διαθέσεις ή και προθέσεις.

Από τα πολύ αρχαία χρόνια έγινε προσπάθεια να ρυθμιστούν οι ανθρώπινες συνεργασίες με νόμους που ελάχιστα έχουν μέχρι σήμερα αλλάξει, ούτε έγιναν περισσότερο λεπτομερειακοί, επειδή έτσι θα περιοριζόταν η ελευθερία των επιλογών και κατά συνέπεια η δημιουργικότητα και εν τέλει η πρόοδος.

Το πρώτο σύστημα ανθρώπινης συνεργασίας, όπως και η πρώτη αντιμετώπιση της μορφής της συνεργασίας μεταξύ ανθρώπων για μια κοινή επιχειρηματική δράση, ξεκινά από την ηγεσία.

Ένα από τα πρόσωπα που έχουν την πρωτοβουλία της από κοινού επιχείρησης, όχι πάντοτε το πρόσωπο που είχε την ιδέα, κυριαρχεί στην ομάδα, πείθοντας τα υπόλοιπα μέλη της ότι αν το ακολουθήσουν η επιχείρηση θα επιτύχει για το κοινό όφελος.

Οι συνεργασίες που περιορίζονται στην ηγεσία, καταλήγουν στο δεσποτισμό του ηγέτη και την καταπίεση των υπολοίπων, υιοθετώντας ένα αυταρχικό στυλ, το

οποίο υπονομεύει το μέλλον της συλλογικότητας και συνήθως οδηγεί στη διάλυση. Φαίνεται περίεργο, αλλά η διάλυση της συνεργασίας συμπίπτει συχνότερα με την επιτυχία και σπανιότερα με την αποτυχία.

Οι επιστήμονες διοίκησης, προκειμένου να δώσουν τη δυνατότητα μεγαλύτερης επιτυχίας αλλά και να μεγιστοποιήσουν τη διάρκεια της ομαλής συνεργασίας της επιχειρηματικής ομάδας, έχουν διάφορες προτάσεις, που τις τεκμηριώνουν, τόσο θεωρητικά (με επιχειρήματα) όσο και εμπειρικά (με στατιστικές παρατηρήσεις από την εφαρμογή διαφορετικών συστημάτων).

Οι πλέον διαδεδομένες είναι:

- Εταιρική διακυβέρνηση.
  - Επιχειρηματική ηθική.
  - Εταιρική Κοινωνική ευθύνη.
  - Εσωτερικός Κανονισμός.

Μολονότι οι τρεις πρώτες αφορούν

τις μεγάλες επιχειρήσεις, μια επιχείρηση που μόλις ετοιμάζεται να δημιουργηθεί, μπορεί να τις προβλέψει και έτσι να διαμορφώσει τις συνθήκες για διαρκή και αδιατάρακτη συνεργασία μεταξύ των μελών της επιχειρηματικής ομάδας, ακόμη και όταν μερικά μέλη αποσυρθούν ή αλλάξουν ή και όταν διευρύνεται με πρόσθετα μέλη.

Το τέταρτο σύστημα, δηλαδή η εκπόνηση Εσωτερικού Κανονισμού και η εγκατάσταση συστήματος για την υποχρεωτική του εφαρμογή, όπως και της διαδικασίας αναθεώρησής του, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο για την επίτευξη μακροχρόνιας, αποτελεσματικής και ήρεμης συνεργασίας.

Χωρίς εσωτερικό κανονισμό, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα παρατηρηθεί διατάραξη της ηρεμίας και ενδεχομένως η διάλυση της ομάδας, επειδή κάποια πρόσωπα που συμμετέχουν:

- Θα αμφισβητήσουν την εντιμότητα στη διαχείριση της κοινής περιουσίας και των

συναλλαγών.

- Θα θελήσουν να ηγηθούν τα ίδια αντί του ηγέτη που έχουν επιλέξει και ο οποίος θα προσπαθεί να διατηρήσει τη θέση του.
- Θα αμφισβητήσουν την ορθολογική διοίκηση των ανθρώπινων πόρων, ιδίως σε ότι αφορά τις προσλήψεις και προαγωγές.
- Θα εκδηλώσουν δυσφορία για τη λήψη αποφάσεων, έστω και αν αυτές λαμβάνονται δημοκρατικά, ακόμη και όταν τα ίδια τις ψηφίζουν.
- Θα διαιρεθούν σε ανταγωνιζόμενες ομάδες που η μία θα προσπαθεί να παραμερίσει την άλλη, ώστε στο τέλος να κυριαρχεί η προσπάθεια επικράτησης της ομάδας, έναντι της επιδίωξης των κοινών σκοπών και στόχων.

Η συστηματική εταιρική συνεργασία δεν επιτυγχάνεται από το καταστατικό, το οποίο είναι ένα έγγραφο ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο ασχολείται με την ικανοποίηση του κοινού περί δικαίου αισθήματος.

Ο έγγραφος και υποχρεωτικός εσωτερικός κανονισμός, μαζί με τις άλλες προβλέψεις, δημιουργούν μακροχρόνια επιτυχημένες επιχειρήσεις, όταν υπάρχει και σύστημα εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου για την πλήρη εφαρμογή του.

Οι απόψεις του παρόντος δε δεσμεύουν τα Ευρωπαϊκά Όργανα και αποτελούν αποκλειστική ευθύνη του Επιστημονικά Υπεύθυνου.